

ha 500 pengőt meghalad, akkor 26 pengő és az 500 pengőn felüli résznek 1 %-a jár;

b) ha a kiegyenlítés 1932. június 26-ig történik:

ha 50 pengőnél nem több, annak 20 %-a,

ha 500 pengőnél nem több, akkor 10 pengő és az 50 pengőn felüli résznek 10 %-a,

ha 500 pengőt meghalad, 55 pengő és az 500 pengőn felüli résznek 5 %-a jár.

2. Törvénykezési és közigazgatási illetékeknél,

a) ha a kiegyenlítés 1932. március 26-ig megtörtént:

ha az egyszeres illeték 80 filléرنél nem több, semmisen,

ha pedig 80 filléرنél több, annak csupán 10 %-a,

b) ha a kiegyenlítés 1932. június 25-ig történik, a felemelt illetéknek 20 %-a jár.

3. Társulati illetékeknél:

ha a kiegyenlítés 1932. március 26-ig megtörtént, az $\frac{1}{12}$ -rész helyett annak csupán 0.2 %-a, ha pedig a kiegyenlítés 1932. június 25-ig történik, az $\frac{1}{12}$ -rész helyett annak csupán 0.5 %-a számítható fel.

Az elsőfokú hatóság a hátraléknak havi egyenlő részletekben való fizetését engedélyezheti, és pedig 1932. márciustól kezdve legfeljebb négy hónapra, áprilistól három hónapra, májustól pedig két hónapra olyan hatállyal, hogy ha a részletfizetés pontos betartásával a hátralék teljes kiegyenlítése bekövetkezik, akkor a késedelmi kamat tekintetében a fenti I. alatti kedvezmény úgy alkalmazandó, mintha a teljes kiegyenlítés abban a hónapban következett volna be, amelyben az első részletfizetés történt.

Az esetleges bírság vagy felemelt illetékhátralék tekintetében pedig a fenti II. alatt meghatározott legnagyobb kedvezmény alkalmazandó.

Ezen rendelkezésből folyólag az, aki április és május havában részletfizetési kedvezményt kér és kap, a bírság és felemelt illeték tekintetében kedvezőbb helyzetben van, mint aki április, május és június hónapok valamelyikében illetéktartozását egy összegben fizeti ki.

A haszonélvezet folytán nyilvántartott illetékre 1932. június 25-ig — természetesen kamatmentesen — való befizetés esetén évi 2.5 % illetéktöke-engedmény jár.

A külföldi hitelezőkkel szemben fennálló tartozások rendezése.

A m. kir. miniszterium 6370/1931. M. E. számú rendelete akként intézkedik, hogy a közületek, továbbá a pénzintézetek, valamint bank- és pénzváltóüzletekkel üzletszerűen foglalkozó egyéb bejegyzett cégek külföldi hitelezőivel szemben fennálló, hitelügyletekből eredő, rövid- vagy középlejratú tartozásait, melyek 1931. november előtt keletkeztek, akár teljesítéssel, akár a teljesítés elhalasztásával vagy egyéb módon csak az ezen rendelet folytán alakult „Külföldi Hitelek Országos Bizottsága” hozzájárulásával rendezhetik.

A m. kir. miniszterium 1600/1932. M. E. számú rendelete (megjelent a Budapesti Közlöny 1932. március 11-iki 58. számában), az alaprendelet hatályát kiterjeszti a Magyarországon bejegyzett ipari és kereskedelmi cégeknek külföldi pénzüzetekkel vagy bankcégekkel szemben fennálló rövid- és középlejártatú tartozásaira is, amennyiben azok 1931. évi november hó 21. napja előtt keletkezett hitelügyletből erednek. A bizottság felhatalmazást nyert arra, hogy a külföldi hitelezőkkel egységes megállapodásokat létesítsen. Ezek a megállapodások azonban a magyar adózt csak kifejezett hozzájárulása esetén kötelezik.

A behajthatatlan házbérek után járó adók törlése. A H. H. Ö. 22. §. (1) bekezdésének 5. pontja akként rendelkezik, hogy házadó törlésének van helye, ha a bérjövedelem egészben vagy részben igazoltan behajthatatlan, a behajthatatlanná vált bérösszeg erejéig. Az ezen törvényhelyhez fűzött utasítás a behajthatatlanság igazolását szigorú feltételekhez köti úgy, hogy a háztulajdonos a behajthatatlanná vált házbér után járó házadó törlésének kieszközlése végett kénytelen a bérlőt perelni, ellene végrehajtást vezetni, árverést megkísérelni, mert a pénzügyi hatóságok a vagyon hátrahagyása nélkül történő elhalálozás esetén kívül csak ezen feltételek mellett fogadják el a behajthatatlanságot igazoltnak.

Régi indokolt panasza volt a háztulajdonosoknak, hogy a behajthatatlanság igazolása céljából keresztülvitt, már eleve is sikertelennek látszó, bírói végrehajtási eljárás a felmerülő költségek révén csak feleslegesen szaporítja a háztulajdonos bérvesztését, de emellett olyan színben tünteti fel a háztulajdonosokat, mint akik a legridegebb üzleti szemponttól vezéreltetve a tönkrement lakók utolsó párnáit is elárverezik.

A pénzügyminiszterium a 14.500/1932. VII. a. számú körrendeletében (megjelent a Budapesti Közlöny 1932. március 1-jei 49. számában) végre tett egy — bár ki nem elégitő — lépést abban az irányban, hogy a háztulajdonosokat, de a kisebb bérlőket is mentesítse a végrehajtással és árveréssel járó céltalan zaklatásoktól és költségektől. Ez a rendelet módosítja a H. H. Ö.-höz fűzött utasítást akként, hogy az olyan béreltárgyagnál, amelyeknek az évi bére az 1200 pengőt meg nem haladja, a bér behajthatatlanságát igazoltnak fogadja el akkor, ha a házbirtokos a bérlő és két tanú által is aláírt nyilatkozattal igazolja, hogy a hátralék biztosítására semmifele biztosítékkal nem rendelkezik. Ha a bérlő a nyilatkozatot nem írja alá, a pénzügyi hatóság ettől eltekinthet, de a bérlőt jogosítva van kihallgatni és vallomására az esküt a bíróság útján kivétni. A háztulajdonosnak igazolni kell, hogy a bérhátralék fennáll és azért más személy sem zavartól, akitől az behajtható lenne, továbbá, hogy a bérlet felmondattól és a bérlő akár felmondással, akár felmondás nélkül, eltávozott.

Legfeljebb hat havi bérhátralék törölhető, ha csak a ház-